

“Tesla i eter: Most između nauke i duhovnosti “

U tekstu “Akaša – izvor vremena, prostora i materije”¹, izložili smo elementarnu matricu kreacije koja bi uobličena u “Najkraću formulu prelaza” (stanja “eteričnog prasupstrata”) izgledala ovako:

Akaša (tišina) beskonačno mirno polje, mirno “eterično polje”, ne-manifestovana potencijalnost, “uslov mogućnosti pojave” - ne aktivni medij, “mogućnost svega =>

=> *Pojava prve razlike (prva nesimetrija, treptaj, promena bez ritma; najmanje treperenje” koje nije vibracija u prostoru već razlika u simetriji – ili - drugim rečima kada se ne pomera ništa već se “nešto „izdvaja“, nastaje =>*

Vaju (šum) (razlika bez pamćenja) prvi lom simetrije, bez ritma =>

=> Kad se pojavi ritam, ritam koji pamti sebe kada se isti “treptaj” ponovi i prepozna kao isti nastaje “redosled”, niz, sekvenca =>

Kala (ton) = Ritmička promena = Vāyu + samoreferencija) - postoji redosled ali još nema dinamike (“pre” i “posle” bez toka = **Večno sada**) =>

=> Ponavljanje ritma, skok od lokalne razlike ka nizu razlika, ritam koji se samoodržava i replicira; prenos ritma vođen unutrašnjim zakonom harmonije (ϕ) nastaje =>

Vreme (akord) (vreme nije pokret nego “**poredak ponavljanja**”. Suštinski to je “transformacija” simultanih u sekvencijalne “proces”.) =>

=> kada ritam postane ciklus (ponavljajući, periodični proces ili niz događaja koji se vraćaju u istu tačku) - niz akorda = je progresija ili harmoniska sekvenca, odnosno niz akorda koji se smenjuju u melodiji i armoniji, stvarajući harmonisku podlogu za pesmu, čineći je dinamičnom i emocionalno obojenom. Harmoniska sekvenca (ili muzička sekvenca) je ponavljanje istog muzičkog motiva, ili akordskog niza, na različitim visinama, najčešće pomerano za sekundu (sekundna sekvenca) ili tercu, što stvara osećaj retanja i razvoja, ciklus postane odnos — tada nastaje dinamika. =>

Prāṇa (muzička /harmoniska/ sekvenca) = Širenje (umnožavanje instanci), ili, ciklus. =>

=> kada se između ciklusa pojave fazne razlike koje mogu biti istovremene ali različite, pojavljuje se odnos faza stabilnog ritma, pojavljuje se „ovde“ i „tamo“ sa relacijom razlikom: =>

Prostor (melodija, kompozicija) (mreža faznih odnosa stabilnog ritma /između prāṇičnih obrazaca/) =>

=> kada spiralno kretanje vremena izgubi slobodu i zaključa se u stabilne vrtloge =>

Materija (arija - samostalna, lirska vokalna kompozicija za solo glas) stabilizovana spirala, rutina uspostavljenih odnosa (ponavljanjem stečena sklonost ka nekoj aktivnosti).

Ako je zakon tih promena, tj. (proto)kretanja, u razmeri $\phi \Rightarrow$ dobijamo ritam stvaranja (Kreacije)

Prema vedskim uvidima² svi fenomeni ove realnosti nastaju volumetrijskim vibracijama prasupstrata u režimu disanja, formiranjem trodimenzionalnih stacionarnih talasa po osama i njihovih među-odnosa.

Proces sticanja mase (ponderabilna materija) je efekat koji nastaje superpozicioniranjem interaktivnih vrtloga, kao osnovnih talasnih oblika, i pretvaranjem u postepeno opadajuće ciklične interakcije koje - u **stabilnim režimima** - dostižu sinhronizovano i koherentno stanje ravnoteže.

Ovo važi za fotone, gluone, W/Z bozone – ali kako to pokazuje **Model Kvantizovanih Gustina Energije**³ - i za kompletan duhovni aspekt Apsolutne Stvarnosti.

Najbliži savremeni naučni pojam koji bi odgovarao “Kala–Prana” prelazu sa aspekta savremene fizike je “spontano narušavanje simetrije”. To je “Higsovo polje”, fazni prelaz ili kondenzacija vakuuma.

Pojava Prane u fizici bi odgovaralo trenutku kada izabrano stanje može da se ponavlja u susednim stepenima slobode. Drugim rečima kada obrazac postaje koherentan i faza postaje usaglašena. To je fazna koherencija. Primeri su laserska svetlost, superprovodljivost i Bose–Einsteinov kondenzat.

U terminologiji moderne nauke etar je “superfluidni kvantni vakum” a prema Modelu KGE, čiji je elementarni kvant “Stabilni objekat $k = +9 \rightarrow$ “Teslion”⁴ čija je “pozicija (na liniji evolucije duha u materiju $M \sim R^2$) “ispod” Fotona ($k = +8$) ali “iznad” *Mulaprakrithi* ($k = +10$) - elementarnog kvanta Akaše⁵. Dakle sve se slaže – i kvantitativno i kvalitativno i logički.

¹ http://users.beotel.net/~gmarjanovic/Vede_Vreme_Prostor.pdf

² Secret Of Sankhya: Acme Of Scientific Unification, <https://share.google/B6q9fc2Q15nZWdy4J>

³ <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/>

⁴ U terminologiji drugih istraživača, fenomen „K9“ koji sam ja nazvao „Teslion“ odgovara terminu „mikrolepton“ (dr A.F. Ohatrin) ili „eteron“ (prof. I.L. Popescu), itd.

⁵ “Akaša – praelement etra” – “superfluidnog kvantnog vakuuma”, http://users.beotel.net/~gmarjanovic/SpecFluid_sr.pdf

U tekstu "Akaša – izvor vremena, prostora i materije"¹ četiri osnovne interakcije: EM, Jaka, Slaba, Gravitacija – su mapirane prema koherenciji: faze polja, identiteta, kontinuiteta procesa i ritmu vremena – respektivno.

Obzirom da je pozicija "Stabilnog objekta $k=+9$ "ispod" fotona (k_8) – on bi morao bit "elementarni kvant" neke „dublje“ interakcije, koja ne može biti nova forma koherentnosti u prostoru, ni nova čestica niti nova vrsta naelektrisanja jer bi to već bilo obuhvaćeno postojećim interakcijama i teorijama. Dakle, mora biti ispod metrike vremena kakvu poznaje eksperimentalna fizika.

U formalnom smislu to bi bila oscilacija potencijala, ne polja, oscilacija uslova a ne stanja. Dakle ne bi bila vidljiva lokalno jer deluje na skali kosmološkog horizonta, nema gradijente koje bi čestice „osetile“ tako da ne proizvodi sile u klasičnom smislu. Zbog toga ne savija putanje, ne menja frekvencije ali menja "istoriju širenja". Slično Akaši koja „postoji svuda“, ali ništa ne "gura" niti "vuče". Prema aksiomatskim principima Sankhye⁶ - njen elementarni kvant je Mulaprakrithi" ($k=+10$) što znači da je etar prvi "grublji" nivo na kome mogućnost postaje dinamička.

Klasični etar je "izbačen" iz nauke jer je "previše materijalan".

Ono što se ipak pokazalo kao eksperimentalna realnost i zbog čega je savremena fizika morala da prihvati sledeće činjenice je da vakuum nije prazan i da zakoni fizike zavise od strukture vakuuma jer **vakuum ima: energiju, fluktuacije, fazna stanja i topologiju. Drugim rečima "nešto" ipak postoji pre čestica, pre sile, čak pre prostora u klasičnom smislu. Ali to nešto ne sme imati kretanje (kroz klasični prostor), ne sme imati brzinu i ne sme imati (ponderabilnu) supstancu.**

Ovo je tačka mogućeg i očito nužnog povratka "novo-drevnog" etra u nauku. Kako je ovde pokazano - Taj "novi" etar zapravo je "struktura mogućnosti" a ne medij.

Ono što se u savremenoj teoriji vraća pod drugim imenima je: kvantni vakuum, Higgsovo polje, inflaciono polje, kvintesencija, nulto polje i kosmičko pozadinsko stanje. Zajednička osobina svih ovih fenomena je da oni ne prenose kretanje — oni (samo) određuju šta je uopšte moguće. To je presudna razlika i saglasnost strukturi Akaše koja u Vedama nikada nije supstanca ni energija niti polje u prostoru. Ona je "uslov" pojavljivanja prostora, vremena i polja. Modernim jezikom rečeno to je "konfiguracioni prostor zakona" ili "topologija mogućnosti". Zato se i (novi) etar – ili **Kvintesencija kao kosmološki potencijal etra** ne mogu detektovati direktno nego samo posredno.

Kada se različite tradicije i savremeni modeli „slože“ bez gubitka preciznosti uprkos različitoj terminologiji - to znači da se razlikuju samo u nivou opisa iste Stvarnosti.

Istina je jedna a "nova nit" koja se pojavljuje u našim razmatranjima je Bohm Aharonov eksperiment koji ukazuje na direktnu vezu "novog etra", kvintesencije i Teslinih "talasa potencijala" (EMF) = skalarnih talasa, tj longitudinalnih, ekspanziono-sažimajućih poremećaja etra⁷.

Ovo je zapravo **najbolja moguća tačka** da se „novi etar“, kvintesencija i Bohmova fizika spoje u jedan naučno - dosledan okvir.

Šta Aharonov–Bohm eksperiment ZAISTA dokazuje ?

Ovaj efekat, Aharonov i Bohm izneli su kao teorijsku postavku još davne 1959. godine a već 1960. godine R.G. Chambers eksperimentalno potvrđuje ovaj efekat, što je od tada do danas potvrđeno još mnogo puta u brojnim institutima širom sveta. Njime je nepobitno dokazano da elektromagnetni potencijal postoji i da utiče na naelektrisane čestice i u delu prostora u kome su magnetna i električna polja jednaka nuli. (!?)

Dakle AB efekat argumentovano i nedvosmisleno pokazuje da je potencijal fundamentalniji fenomen od polja i ima fizičku realnost nezavisno od lokalnog polja.

Ovo je radikalna ontološka promena, ali često se zanemaruje jer (u najstrožem smislu) potencijal opisuje strukturu dozvoljenih faznih odnosa. Drugim rečima: ne govori šta se dešava nego kako se nešto može desiti.

Ovo je ista formulacija koju smo upotrebili za ("novi") etar: "struktura dozvoljenih korelacija". Ovo nije slučajnost !

Bohm je AB efekat shvatao kao empirijsku potvrdu da postoji dublji red od lokalnih polja pri čemu je taj red nelokalan i utiče na ponašanje čestica bez sile. On to naziva: implicirani (skriveni) poredak. Dakle ovaj fenomen je neenergetski, nečestični i nemehanički !

Ako ovo ne nazovemo „etar“, onda samo izbegavamo reč - ne i pojam.

Prema tome veza sa „novim etrom“ je direktna.

⁶ VEDSKI AKSIOMATSKI PRINCIPI, <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/VedPrTePir.pdf>

⁷ New York Times, April 8, 1934: Light cannot be anything else but a longitudinal disturbance in the ether, involving alternate compressions and rarefactions. In other words, light can be nothing else than a sound wave in the ether"

AB potencijal - ne nosi energiju i ne stvara silu ali uslovljava fazu i time uslovljava ishod => što je identično svojstvima etra koji smo definisali kao *dinamičku strukturu mogućnosti odnosa, ispod polja a iznad čiste mogućnosti* (Akaše).

Drugim rečima: potencijal = lokalna projekcija etarske strukture. Polje je već „materijalizovana“ verzija. Potencijal je još uvek „pre-fizički u klasičnom smislu“, ali fizički delotvoran.

Ovde se – “sasvim prirodno” - uklapa i **kvintesencija**

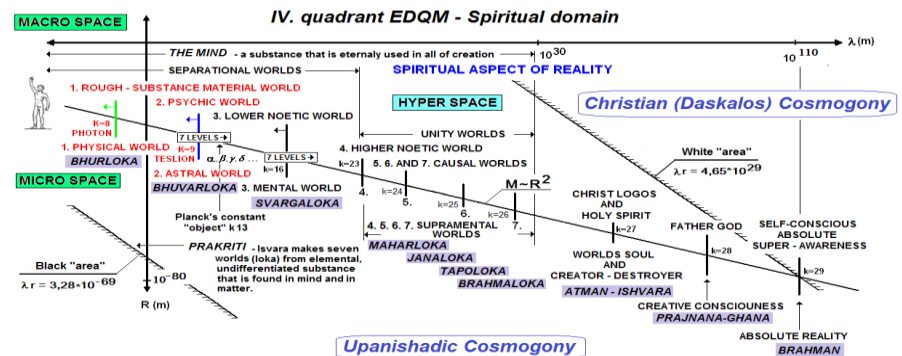
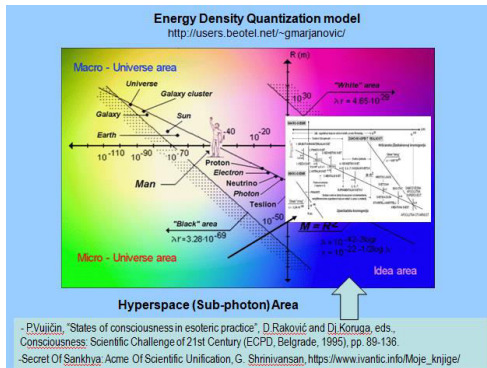
Kvintesencija (u kosmologiji) nije čestica; nije klasično polje; ne lokalizuje se; ali utiče na globalnu dinamiku prostora što je “potpis” potencijala a ne polja.. Dakle:

- Akaša → čista mogućnost
- Etar → strukturisana mogućnost
- Potencijal → lokalna manifestacija te strukture
- Polje → već „gruba“ realizacija

Odakle sledi da je Kvintesencija = kosmološki potencijal etra.

Imajući u vidu provedena razmatranja u delu koji sledi videćemo kako se ona uklapaju u postavke Modela KGE.

Drevni uvidi izloženi u tekstu g. Petra Vujičina kojim je opisana struktura “duhovnog aspekta” Apsolutne stvarnosti⁸ i Tajni Sankhye⁹ omogućili su nam da ovaj – nauči nedostupan segment realnosti – opišemo istim parametrima kojim savremena nauka opisuje makro i mikro materijalni segment. Detalji su izloženi u tekstu "Odnos svetlosti, etra i akaše"¹⁰ a ovde ćemo, samo izvodno, navesti ključne momente.

Na osnovu Teslinih preporuka izloženih u njegovom kanadskom patentu br. 142352 (Art of Transmitting Electrical Energy Through the Natural Mediums) MKGE nam nudi fenomen Stabilnog objekta $k = +9$ nazvanog „Teslion“⁴ čija je masa $10^{-47} - 10^{-49}$ kg, radijus $\sim 5 \cdot 10^{-25}$ m, a gustina energije reda veličine 10^{-27} g/cm³. Njegov talasni oblik: „Teslini talasi“ – prema relaciji DeBroglia - imaju Komptonovu talasnu dužinu $\lambda_c = 2 \cdot 10^{-7}$ [m], tj. frekvenciju od 14,8 Hz.

Matematičkim analizama gustine etra¹¹, izvršenim po analogiji sa brzinom zvučnih talasa u vazduhu i odnosom elastičnosti i gustine vazduha i etra kao sredine – **Nikola Tesla je dobio teorijsku vrednost gustine etra:**

$$\rho_{\text{eth, Tesla, theor}} = 1,9 \cdot 10^{-27} \text{ g/cm}^3.$$

Ovu vrednost Tesla je proverio eksperimentalno i merenjem dobio gustinu etarskog gasovitog medijuma:

$$\rho_{\text{exp, Tesla}} = 2 \cdot 10^{-26} \text{ g/cm}^3$$

- što je veoma blizu njegovom teorijskom predviđanju i prema MKGE odgovara kvantnom nivou $k = -9$, što je inverzna vrednost stabilnog objekta $k = +9$.

Tačnije, prema MKGE, Teslin „gasoviti medijum“, fenomen $k = -9$, čija gustina energije odgovara gustini „galaktičkih jata“ je „ETARSKI FLUID“ sastavljen od ELEMENTARNIH KVANTA ETRA, $k = +9$ – što je „kvantni nosilac“ Teslinih talasa – longitudinalnih, kompresivno-ekspanzivnih poremećaja etarskog fluida ($k = -9$).

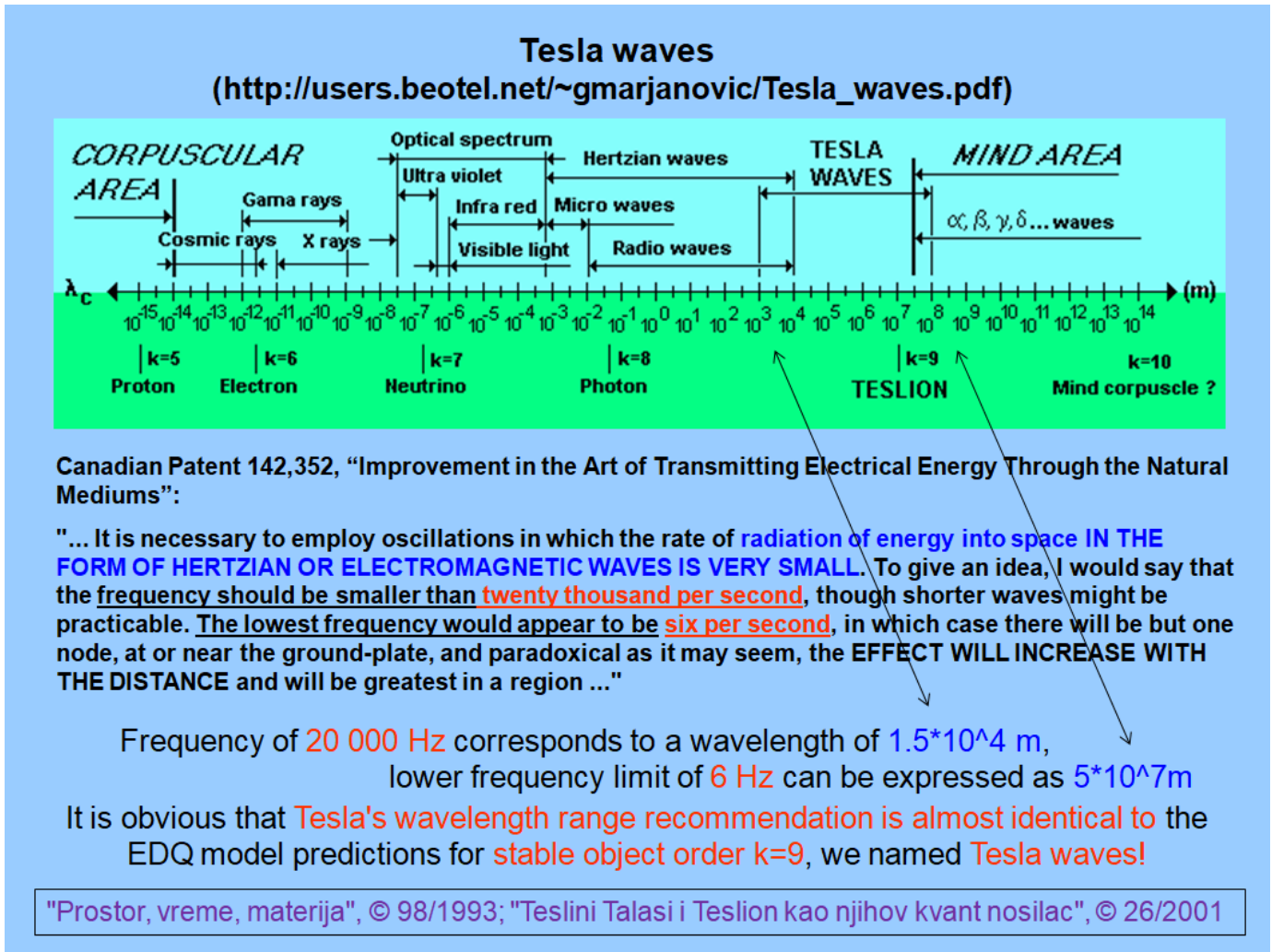
⁸ P.Vujičin, “States of consciousness in esoteric practice”, D.Raković and Dj.Koruga, eds., Consciousness: Scientific Challenge of 21st Century (ECPD, Belgrade, 1995), pp. 89-136.

⁹ Secret Of Sankhya: Acme Of Scientific Unification, G. Shrinivansan, https://www.ivantic.info/Moje_knjige/

¹⁰ "Odnos svetlosti, etra i akaše", http://users.beotel.net/~gmarjanovic/LightEtAk_s.pdf

¹¹ New York Herald Tribune, September 22, 1929, <http://www.tfcbooks.com/tesla/1929-09-22.htm>

Dakle u skladu sa Teslinim preporukama (Can.Patent No. 142352) prvi suptilniji fenomen "ispod" fotona ($k = +8$) kao kvanta nosioca EM interakcije je elementarni kvant: Teslion⁴ ($k = +9$), Teslinog „gasovitog medijuma“, „Etarskog fluida“ ($k = -9$) čije je parametre odredio i teorijski i eksperimentalno.

Na analogan način moguće je odrediti (virtuelne) vrednosti parametara za fenomene još višeg nivoa kvantiranosti (suptilnosti) koji je – prema upanišadskoj kosmogoniji i tumačenjima H.P. Blavacke¹² – Akaša. Prema učenjima Sankhje, najosnovniji fenomen naše stvarnosti je „Mulaprakriti“ - koren prirode ili koren supstance. To je prekosmička korenska (temelj, prauzrok) supstanca, eterični prasupstrat, glavni uzrok materijalne prirode, izvorni koren materije koji stvara početnu homogenu podlogu iz koje je stvoren kosmos. Prema vedskim aksiomatskim principima⁶, masa Mulaprakriti⁹ je $1,3 \cdot 10^{-51}$ kg, što (prema postulatima MKGE) odgovara stabilnom objektu:

$$k = (\log 1,34 \cdot 10^{-51}) / (-5,2) = +9,78 \Rightarrow k = +10$$

Akaša na sanskritu potiče od korena „kas“ što znači „biti“ sa generičkim značenjem „otvoreni prostor, praznina“. U klasičnom sanskritu, ova reč može izraziti koncept „neba; atmosfere i esencijalne tečnosti“ koja prožima kosmos. Dakle - termin „akaša“ savršeno odgovara fenomenu na kvantnom nivou $k = -10$ – što je „Univerzum“ (MKGE).

Analogno prethodnom primeru "grublje forme Akaše – etru, i ovde možemo zaključiti da je "Mulaprakriti", koren materije, elementarni kvant ($k = +10$) "Suptilnog fluida": Akaše ($k = -10$).

I – konačno – možemo izložiti "Hijerarhiju subfotonskih fenomena. Na osnovu provedenih razmatranja definitivno možemo reći da etar i akaša nisu isti fenomen iako se počesto smatraju sinonimima.

Akaša je protoelement etra, fenomen koji je suptilniji od etra i predstavlja još primarniju supstancu ili preteču etra!

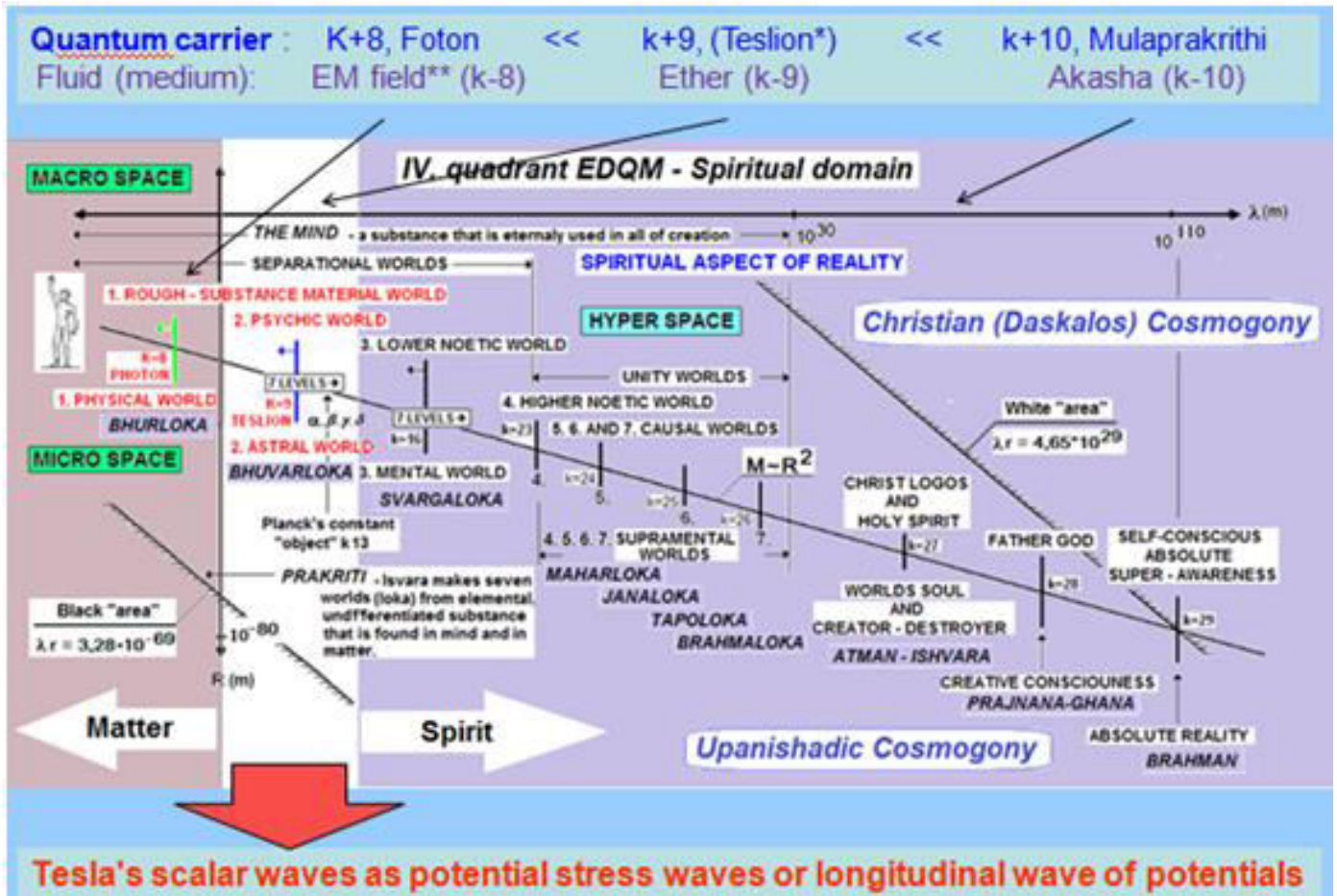
¹² Prema doktrini H. P. Blavacke etar je najgrublji oblik akaše – odnosno akaša je suptilniji oblik etra, https://theosophy.wiki/en/Helena_Petrovna_Blavatsky

Etar je protoelement elektromagnetnih polja, fenomen koji je primarnija supstanca, suptilniji oblik, preteča EM polja - tako da možemo reći da je EM polje („medijum“¹³) grublji oblik etra.

Na osnovu istih analogija možemo reći da je „Mulaprakriti“ preteča „Stabilnog objekta $k = +9$ “, nazvanog „Teslion“¹⁴, koji je kvantni nosilac Teslinih talasa, njegovih „longitudinalnih poremećaja u etru“.

Grafički predstavljena u duhovnom segmentu Apsolutne stvarnosti ova hijerarhija „realno-latentnih“ fluida/supstrata: EM Polje – Eter – Akaša i njihovih elementarnih kvanta: Foton – Teslion – Mulaprakriti izgledala bi ovako:

Dakle - Teslini longitudinalni - „talasi potencijala“ zaista imaju pun naučni smisao !

Šta više – Tesline etarske tehnologije su „most“ između „materije“ i „duha“, „manifestovanih“ i „ne-manifestovanih“ fenomena Apsolutne Stvarnosti i zapravo veza nauke i duhovnosti.

Zaključak:

Uproštavanjem Izvornih Maksimalovih jednačina i odbacivanjem skalarnog člana, fizika je u suštini favorizovala polje dok je potencijal ostao „po strani“ - pri čemu su potpuno zanemarene ontološke implikacije.

Naime - J.C. Maxwell je svoju originalnu teoriju¹⁴ objavio u obliku 20 kvaternionskih¹⁵ jednačina koje su detaljno opisivale dinamiku elektromagnetnih polja obzirom da su pored vektorskog sadržale i skalarni član. Smatrajući da je ovaj matematički oblik nepotrebno komplikovan, nakon Maxwellove smrti, Oliver Heaviside, Josiah Willard Gibbs and Heinrich Hertz, su „pojednostavili“ ovih dvadeset kvaternionskih jednačina u skup od samo četiri vektorske jednačine koje opisuju dinamiku EM polja dok je skalarna komponenta kvaterniona odbačena.

¹³ Elektromagnetno polje ispunjava sve kriterijume i definicije materije i supstance. Pošto je „medijum“ supstanca koja nosi talas, može se reći da su elektromagnetna polja medijum za EM talase, <https://physics.stackexchange.com/questions/441466/>

¹⁴ „A Dynamical Theory of the Electromagnetic Field“ is a paper by James Clerk Maxwell on electromagnetism, published in 1865.

¹⁵ Kvaternion predstavlja zbir skalara i vektora i idealna je matematička forma za opis vrtložnih fenomena

Ova grupa od četiri vektorske jednačine je prvenstveno bila poznata kao Herc-Hevisajdove jednačine, ali su sada univerzalno poznate kao Maksvelove jednačine – ali to nije tako.

Herc-Hevisajdove jednačine, koje se predaju u udžbenicima i na univerzitetima kao Maksvelove jednačine, nisu identične onima koje je Maksvel objavio 1865. Godine u formi kvaterniona.

Međutim - Aharonov-Bohmovim eksperimentom je nepobitno dokazano da REALNO POSTOJI fundamentalniji fenomen od polja - a to je SKALARNI POTENCIJAL elektromagnetnog polja.

AB eksperiment je jednostavan eksperiment sa ogromnom dubinom jer potvrđuje intuitivnost Nikole Tesle, koji se - svestan ograničenja transverzalno-vektorskih talasa EM polja **odlučio za suptilniji nivo komunikacije sa Apsolutnom stvarnošću → putem longitudinalnih talasa potencijala.**

Naime, već na samom početku svojih istraživanja u Kolorado Springsu Nikola Tesla intuitivno menja koncepciju svog (klasičnog) visokonaponskog, visokofrekventnog transformatora sa vazдушnim jezgrom¹⁶ patentiranog 1891. g. i umesto transfera energije i povećanja napona putem induktivne sprege čini "kopernikanski prevrat", menja koncepciju, uvodi treću – dodatnu zavojnicu ("Extra coil") – sporotalasni $\lambda/4$ helikoidalni rezonator i razvija svoj čuveni "Magnifying Transmitter". Dokaz u prilog naše tvrdnje da se u Kolorado Springsu rađa "Novi Tesla" – Naučni Prometej Novog doba je zapis iz njegovog dnevnika¹⁷ (citāt):

"There are two ways to achieve voltage through resonant overvoltage: either the secondary is placed in a loose coupling ($k < 0.2$) with the primary to allow free oscillations of the secondary (G.M: classic version) or the secondary must be firmly fixed ($k > 0.5$) with the primary and then raise the voltage with an additional coil - an "Extra Coil" - or inductance that is not inductively coupled to the primary. The latter method is more appropriate when we want to achieve very high EMF."

Favorizovanje elektromotorne sile (EMF - ElectroMotiveForce) na samom početku njegovog istraživanja i IZBOR ČISTOG POTENCIJALA UMEŠTO NAPONA je veoma važna odluka Nikole Tesle, koja je, siguran sam, bila ključna za njegov uspeh i za postizanje efikasnosti mašine kojom je Tesla bio zadovoljan (konačna merenja 14. decembra 1899. godine).

Potencijal je skalarno polje, termin koji prema izloženim razmatranjima savršeno odgovara terminu „etar“, dok je napon (Voltage) vektorsko polje i zapravo rad potreban za pomeranje električnog naelektrisanja...). Dakle 7. Jula 1899. godine Nikola Tesla utemeljuje svoje **“longitudinalne - „talase potencijala“!**

Dakle, Tesla je apsolutno u pravu u svojoj ontološkoj intuiciji jer njegovi **“longitudinalni talasi“** nisu klasični talasi, nisu energija koja putuje - već modulacije potencijala. A potencijal ne putuje — on se **konfiguriše**. To je ogromna i ključna razlika.

Aharonov–Bohm eksperiment DOKAZUJE da fizička realnost nije iscrpljena poljima i silama, već uključuje dublji nivo prostor-vreme kontinuuma - što se savršeno poklapa sa idejom etra kao dinamičke mogućnosti manifestacije vakuma i kvintesencijom kao njegovim kosmološkim izrazom.

Sve moje dosadašnje spoznaje, teorijska i praktična istraživanja učvrstila su moja verovanja da su tradicionalna znanja, holistička shvatanja, Teslini skalarni talasi i njegove etarske tehnologije osnov svih budućih tehnologija i daljeg napretka nauke.

U Beogradu, 21.01.2026.g.

Goran Marjanović, dipl.ing.

¹⁶ "System of Electric Lighting", U.S. Patent 454,622, June 23, 1891

¹⁷ Colorado Springs Notes, 1899–1900, Nolit Beograd, 1978, str. 76, 07. July 1899